

*Dalszy ciąg opisu bytności Najjaśniejszych
Królestwa Jchmość w Krakowie.*

Dzień 8my Maia, dzień tak uroczysty i z powodu snaydujących się tu Nayukochańszych Królestwa Jchmość i obchodzenia święta S. Stanisława, zaszczyty był od złożenia Panu Zastępow dziękow, że nas obdarzył szczęściem oglądania najlepszego z Monarchow, prawego naszego Pana. — Wszystkie kościoły napelnione były ludem, wszystkich twarze były dowodem radości. — O 10tej godzinie przybyli Najjaśniejsi Królestwo Jchmość z Królową Jmcią do katedralnego kościoła; przejazd ich przez miasto, był przejazdem tryumfalnym: liczne kupy ludu wyrażały uczucie swej radości okrzykami: "Niech żyje Najjaśniejszy Pan, Królowa Jmość i Królowna!", „Jechali Najjaśniejsi Królestwo w pośrodku walecznego naszego woyska w linii uszykowanego, poprzedzeni oddziałem kawalerii pięknego Putku zgo. — Przy wstępie do kościoła, gdzie JO. Xiążę Minister woyny z swoim Satabem, JO. Xiążę Prezes Lubomirski z Obywatelami i Urzędnikami wszelkich Dykasteriow i mnogość Dam wprzód zgromadzonych, oczekiwał przybycia Najjaśniejszych

Królestwa. JO. Xiążę Prezes z niektórymi Obywatelami, daley JW. Xiądz Biskup Gawroński z Duchowieństwem, podług obyczajow kościelnych, przyjmował Najjaśniejszego Pana, i asystował Królestwu Jchmość aż przed wielki Ołtarz, gdzie po prawej stronie Król, Królowa i Królowna przygotowane zajęli miejscea.

Przed zaczęciem Summy JW. Xiądz Biskup Gawroński witał Królestwo Jchmość następującą mową:

"Najjaśniejszy Panie! Gdy przez niedościgłe wyroki Boskie, naród nasz, obszerniejszymi i szersze obięty granicami, szczęścia, porządku, i stałości bytu swego szukający, wsku ku powszechnych życzeń swoich, iednomysłnemi głosami oświadczonej, w wyborze W. K. Mei za Monarchę swego, z smutkiem i z żalem nieukończonym dopiąć niezdolał: Bóg ten, którego ręka włada, i kiernie podług nieodmiennych prawideł swoich całym światem, którego mądrość przedwieczna, niechybne środki stosowi do osiągnięcia celow przez siebie zamierzonych, a dobroć nieskończona, wrazach nawet gniewu zastużonego (jak mowi Pismo Ste) o miłosierdziu panięta, smutek nasz kilkonastu lat mi za-

inienia w wesele. — Zaspawą to, tego lituńskiego się nad nami Boga, Wielki Sprzymierzenie W. K. Mei, a Wskrziesiciel narodu i imienia Polskiego: oswobodziwszy braci naszych od obcego rządu, oddaie właściwemu, bo powołacznemu upragnionemu W. K. Mei panowaniu, pod imieniem Xięstwa Warszawskiego; a nas późniejszy uszczęśliwionych, łączący i jednocią z tymże Xięstwem. Już tedy i my, w tym na nowo oswobodzonym zamieszkali kraju, równie W. K. Mei poddani, domieszczonemi jesteśmy do szczęścia tamtych braci naszych, — Powszechne ukontentowanie dzieli w szczególności Duchowieństwo tej części krajów świeckie i zakonne rządami moimi Biskupim powierzonym, którego imieniem, w tym tu Katedrałnym i pierwszym dycezyi mojej Kościele mam honor wraz z miłą Kapitułą powitać W. K. Mość, Pana Naszego miłościwego, i najgłębsze uszanowanie i hołd na powiniemy, a sercu naszemu najmiłszy, u podnożka tronu Jego złożyć. Gdzież prawniejsze do tego miejsce znaleźć moglibym, jako dom Bożey, dom szczególny chwale Jego poświęcony; gdy w nim oddaie cześć od Bogam kazał Królowi Namieśnikowi Jego władzy na ziemi, a jeszcze Królowi pobożnością, i rzadkimi cnotami s'ynącemu, i prawdziwie podług Serca Bożego? Który troskliwoci swojej o dobro ludów i krajów panowaniu swemu poddanych, niewątpliwe dając dowody, i temu w szczególności krajowi, rządowi swoim poddanemu, w początkach samych panowania swego, oycowską opieką i pieczołowitością z pracą i utrudzeniem okazywał ma sobie za pierwszy obowiązek, Bogu w mieszkaniach Jego, hołd naypowiniemy powtarzać, najwyższe Jego uznawać panowanie, i pomocy najsukeczniejszą żądać; aby swe najgorliwsze do dobra poddanych sobie, w tych zwłaszcza tru-

dnich okolicznościach, zmierzające chęci podług potrzeby, życzenia, i ufności w Nim ludów swoich, mógł tym pewnie dopełnić. — Niechże Ci będą nieskończone dzięki Wielki Boże! żeś Nam w dobroci i nieograniczonym swoim miłosierdziu, od wiek w przeznaczonego, dał w czasie, takiego Króla i Pana. — Udzielałże Mu lat najdłuższych i najszczęśliwszych, błogosław wszystkim sprawom Jego, tak mądrze, cnotliwie i z Oycowską troskliwością ku pożytkowi poddanym sobie ludów, kierowanym. Niech świat widzi, i przekona się; że panowanie Monarchowi na nim, szczęśliwe tylko prawdziwie być może, gdy Ty Panie Najwyższy Świata, błogosławieństwo Im będziesz raczył. Ja niegodny Twój sługa, z całym Duchowieństwem moim błagamy Cię i błagać nieprześcianiemy najgoręcej dla naszego dobrego i Ciebie nieodstępnie trzymającego się Króla, i Pana: o wylanie na Niego najobfitszych błogosławieństw Twoich, które z Rąk Twoich odbierając i naswiecanych, i przywiązanych poddanych Swych tak jak pragnie, będzie mógł coraz szerszymi uczynić. „

(Tu obróciwszy J. W. Biskup mowę do Królowej, rzekł w języku Francuskim:)

„Najjaśniejsza Pani! Nieodzielna Towarzyszko i godna Małżonko naszego Monarchy! składamy Ci winny hołd i uszanowanie nasze. Szczęście, którego Mu życzymy, będzie razem szczęściem W. K. Mei, a wdzięczność nasza rozciąga się równie do W. K. Mei, jako i do Króla, Ojca naszego. — Oby Królowna, którą z uszanowaniem w tej Świątyni widzimy; żywy obraz cnot Wysokich Rodziców i cel ich miłości, jako też naszego uwielbienia, używała w najdłuższe lata szczęścia, na które zasługuje, i dopełniła przez to naszych życzeń i naszych nadziei! „

W czasie nabożeństwa miał słowne kazanie JW. Xiążdź Kanonik Lipiński, a po skończonem nabożeństwie powracali Najjaśniejsi Królestwo do swego pałacu, w pośrodku tyfusnych okrzyków radości. — W czasie przedbiadnym dawali Najjaśniejsi Królestwo audyencyę, na których Najjaśniejszemu Panu przez JO. Xięcia Ministra wojny stan wojskowy, a przez JO. Xcia Lubomirskiego Obywateli i Urzędnicy, przedstawieni byli, zaś JW. Józef Hrabia Wodzicki, Iszy Radca Administracyi, służbę marszałka pałacowego przez cały czas bawienia tu Królestwa czyniący, miał honor prezentować Królowej Jmci Obywatelów i Urzędników. — W ciągu audyencyi oboje Najjaśniejsi Królestwo oświadczyli najtęskawiej swoje ukontentowanie z wygodnego swego przejazdu przez Departament Krakowski, i dobrego Ich przyjęcia. — Powtarzał Najjaśniejszy Pan w czasie audyencyi chęć swoją przyczynienia się do polepszenia bytu tego kraju. Królowa także z przygotowanych dla siebie apartamentów kontenta: *Chciałabym (rzekła do przytomnych) zabrać z sobą do Drezna Gabinet tak gustownie dla mnie ubrany.*

Po obiedzie był cerci u Dworu, na którym wielka liczba Dam i Obywatelów się znajdowała. Damy Królowi Jmci przez JO. Xcia Lubomirskiego, Królowej przez JW. Józefa Wodzickiego, a Królowie Jmci przez JW. Stanisława Wodzickiego prezentowane były. — Trwał ten cerci blisko dwóch godzin, które się momentem zdawały. Uprzejmość albo wtem Monarchów z jaką się ze wszystkimi rozmawiać raczyli nie jest do opisania.

W wieczor całe miasto najgustowniej i najlepiej podobnie, jak w dniu poprzednim oświecone było, i oboje Monarchowie z Królową Jmci, miało obiedzać raczyli. —

Tegoż dnia dawał JO. Xzę Henryk Lubomirski na kilka dziełat osób herbatę i kolacyą, na którą JO. Xzę Minister wojny, JW. Ministrowie, Baron Seuff de Pilsach, JW. Minister Sekretarz stanu Breza, wielce Dam, Obywatelów i Urzędników zaproszeni byli. — Aż do późnej nocy mnogość ludu po wszystkich ulicach widzieć się dała, obchodząc dzień ten w dziełach Stolicy tutejszey tak pamiętny.

(Reszta potem.)

Z Paryża d. 27. Kwietnia.

Monitor wczorajszy ogłosił ważny bardzo rapport Ministra Jpolicyi Fouché do Cesarza, w którym donosi, że Naczelnik szwadronu Berthemy, który znajdnie się przy Królewiczu Ferdynandzie, donosił mu, iż niejakiego Baron Kolli, który mienił się być ministrem przy Królu Ferdynandzie Hiszpańskim, wśliznął się do zamku Valençay. Został rozkazu Ministra uwięziony i w zamku Vincennes osadzony, a znalezione przy nim dyamenty i rzeczy złożone są w policyi. Do tego rapportu dołączone były następujące pisma:

Nr. 1. *List P. Berthemy do Ministra z Valençay d. 6 Kwietnia 1810.*

"P. d'Ameyaga, Intendent domu Królewiczów Hiszpańskich, uwiadomił mnie w tej chwili z strony Królewicza Ferdynanda, iż Angielski wysłaniec wśliznął się do zamku. Udałem się zaraz do Królewicza, którego zastałem bardzo wzruszonym. "Angliey (rzekł do mnie) zadali wielkie klęski narodowi Hiszpańskiemu i w imieniu moim przelewają jeszcze krew jego. Ministerium Angielskie, mnie mąc, iż jestem tu w ścisłem więzieniu trzymany, podaje mi sposoby do ucieczki; wysłało do mnie osobę, która pod pozorem sprzedania mi rzeczy kunsztowych, chciała oddać

poselstwo od Króla Angielskiego. „ Wynalazłem i schwytałem natychmiast tego posłańca, który oświadczył się być Baronem Kolli, Irlandczykiem i Ministrem Króla Angielskiego przy Królewiczu Ferdynandzie. Posłałem go nadzwyczajną pocztą J.W. Pann, wraz z papierami, których dosyć miał przy sobie. Badania, które każesz z niego ciągnąć, wyjaśnią bez wątpienia jego projekt i wskaza spółników, których mieć mógł. Po pierwszych, które mu tu uczyniłem zapytaniach, zda się, że sam tu przybył, i nie ma z nikim znajomości. Królewicz Ferdynand jest najlepszym ożywiony duszem; cznie głęboko, iż Najjaśniejszy Cesarz jest jedyną jego podporą i najlepszym opiekunem. Głęboka wdzięczność, życzenie i nadzieja, iż będzie od J. C. K. Mei za syna przyswoionym, są uczuciami, które zapełniają jego serce. W takich stosunkach i wśród okazanych uroczystości, któremi Królewicz Jmé obchodził zaślubienie Najjaśniejszych Cesarstwa, i pod czas uczty, na którą w zamku Valency zaproszone były wszystkie znakomitsze osoby tej prowincyi, wciśnięt się Baron Kolli z niezgodziwem i śmieszkiem swoim poselstwem. Nie łatwiejszego nie było do przewidzenia, iak przyjęcie, które go spotkało. „

Nr. 2. *List Królewicza Ferdynanda pod d. 6 do Rządcy Berthemy.*

„Mei Rządco! Nie ma mi człowiek wleśnął się do pałacu, pod pozorem toka skłoty roboty, i poważył się zaraz uczynić naszemu Koniuszemu i Jeneralnemu intendentowi, P. d'Amezaga, propozycyę uwierzenia mnie z Valency, oddania mi listów, które przywiózł, i udzielenia nakoniec projektu i planu do skutecznienia tego obrzydłego przedsięwzięcia. Honor nasz, spokojność nasza, należące się naszemu sposobowi myślenia dobre mniemanie,

wszystko wystawione było w szczególniejszym sposobie na niebezpieczeństwo, gdyby P. d'Amezaga nie znajdował się na czele naszego dworu, i w niebezpiecznych tych okolicznościach nie dał być nowego dowodu niewaruszonego swego przywiązania do Najjaśniejszego Cesarza i do nas. Urzędnik ten, który uwiadomił W. Pana M. i Panie, o wszystkim, iak tylko rzecz się zaczęła, uwiadomił i mnie o tem. Postanowiłem donieść W. Panu, iż wiadomy jestem wszystkiego, i okazać przy tej okazji niezmienną moją wierność ku Cesarzowi, iako też obrzydzenie, które piekielny ten zamysł wemnie rodzi, którego sprawca i współwinni pragnę, aby iak zasłużyli, byli ukaranemi. Proszę W. Pana, abyś o godzinie 3 przybył do P. d'Amezaga. „

Nr. 3. jest zrobiona indagacya z rozkazu Ministra polisyi z Barona Kolli d. 8 Kwietnia. Pokazuje się z niego, że nazywa się Karol Leopold Baron Kolli, 32 lat mający, rodem z Irlandyi i jest rzekomem Ministrem Króla W. Brytanii przy Ferdynandzie VII. że z projektem swoim udał się na pociąg do Xcia Kentu (Królewicza Angielskiego) który udzielił go swemu ojcu, potem urządził rzecz całą Margrabia Wellesley; że mu dano list wierzitelny, dwa listy od Króla Angielskiego do Xcia Asturyi, zmyślone paszporty, drożne karty, rozkazy ministrów morskich i wojny, stemple, pieczęci, &c. około 200,000 fr. i nieograniczony kredyt na domu Maenloff i Crancy w Londynie, iak nie potrzebne okręty jeden o 74, drugi o 50 działach i galiotę, które na jego powrót pod Quiberonem czekać miały; że d. 26 Stycznia udał się z Londynu do Plimutu, dla wsiadzenia na okręty, nad którymi miał dowodztwo Kommodor Cockburn, lecz odjazd jego dla choroby P. Wellesley spóźniony został, że jego towarzysza P. St. Bonnel w

Londynie na drożne karty, &c. czekać musiał, że dopiero na końcu Lutego do niego przybył, poezem udali się pod zagle i d. 9 lub 10 Marca do Quiberonu wysiedli; że nie miał żadnych związków w Valençay (*); że udał się zaraz do Paryża, gdzie poty tylko bawił, poki niesprzedał przywiezionych dyamentów, które w futrze miał zaszyte, a P. St. Bannel w psuku, i poki nie kupili sobie powozu i koni; że weisnął się do Valençay pod pozorem sprzedawania rzeczy kunsztownych, że mówił tylko z Królewiczem Antonim w przytomności Intendenta, że Królewicz Ferdynand nie chciał się z nim widzieć, ani go słuchać, i że z przyjaciela tego chwalebney propozycyi poznał zaraz, iż doniesie o nim Rządcy i będzie arestowany, co nastąpiło; że zamiarem jego było przeciągnąć na swoją stronę w pierwszej rozmowie Królewicza Ferdynanda, potem rozstawić konie nad trzęgami i zawieźć go, nie iak Wellesley chciał do Hiszpanii, lub iak Xąż Kentu żądał do Gibraltaru, gdyż byłoby to tylko odmienie jego więzienie, ale tam, gdzieby sam był chciał, do czego Cockburn miał wyraźne rozkazy; że oprosz P. St. Bannel nie ma innego spólnika, i że dla tego tylko niożył ten plan uwięzienia Królewicza Ferdynanda, ponieważ mu się zdawał chwalebny. — Co się zresztą z St. Bannel stało, nie wiadomo ieszcze.

Nr. 4 jest list Króla Karola IV. do Króla Angielskiego, w którym mu donosi o zaślubieniu swojego syna z Królowną Neapolitańską d. 25 Sierpnia 1802 w tacińskim ięzyku, a następującem dopsem Margrabi Wellesley: — "Niżej podpisany pierwszy Sekretarz Stanu Króla Jmei W. Brytanii do spraw za-

granicznych; zaświadcza, iż to jest oryginalny list Króla Jmei Katolickiego, Karola IV, do Króla Jmei W. Brytanii, Jerzego III, względem zaślubienia Xęcia Asturyi, terazniejszego Króla Ferdynanda VII. Originalny ten list powierzony jest osobom, które będą miały szczęście pokazać go Królowi Jmei Katolickiemu, Ferdynandowi VII, dla poparcia swojego poselstwa. — Na ulicy Downnik d. 26 Lutego 1810.

Wellesley.,,

Nr. 5. List Króla Jerzego III do Królewicza Ferdynanda.

"Moi Panie Bracie! Od dawna szukałem sposobności przesłania W. K. Mci własną moją ręką podpisanego listu, dla wynurzenia Mu najżywszych uczuciów mego intereffowania się i głębokiego żalu, którego doznaję, iak tylko oddaliłeś się W. K. Mość z swojego królestwa i od swoich poddanych. Pomimo gwałtów i okrucieństw, któremi przywłasciciel tronu Hiszpańskiego naród ten uciska, wielką zapewne dla W. K. Mci będzie pociechą, gdy się dowiesz, że lud Twój nie przestał być wiernym i przywiązany do prawego Króla swojego, i zawsze ieszcze czyni usiłowania do utrzymania praw W. K. Mci i niepodległości Monarchii. Sposoby mego państwa, moje flatty i moje woysko wspierają nieustannie poddanych W. K. Mci w wielkiej ich sprawie, a Sprzymierzeniec mój, Xąż Regent Portugalii, przykładą się do tego z wszelką gorliwością i wytrwałością wie nego przyjaciela. Obecności tylko W. K. Mci brakuje wiernym Jego poddanym i wiernym Jego sprzymierzeńcom w Hiszpanii, gdzie osoba Jego wzbudziłaby nową w narodzie dziel-

(*) Zamek i miasteczko Valençay leżą prawie w środku dawney Francyi, w prowincyi Berry, nad rzeką Radon. Z Quiberonu w Bretanii do Paryża, a stamtąd do Valençay, odbył Kollu daleką drogę, i paszporty jego musiały być zgrzeźnia zmyślone, że uszły bacznosci w tylu miejscach czuyney Francuzkiej policyi.

ność. Z wszelką otwartością przyjaźni i sprzymierzeństwa, które mnie z W. K. Meim łączy, proszę W. K. Mei, abyś pomyślał nad najmiędszemi i najsukuteczniejszymi sposobami wyrwania się z niegodnego tego miejsca, w którym jesteś dręczony, udania się w pośród Twojego ludu, który ożywiony zostanie powszechnym zapalem dla szczęścia i chwale W. K. Mei. Dołączam do tego listu kopię wiarytelnego pisma, które mój Minister w Hiszpanii środkowej juncie, która tam pod imieniem i powagą W. K. Mei rządy sprawuje, oddane być ma. — Proszę W. K. Mei, abyś nie wątpił o szczerej mojej przyjaźni i życzliwości z niewymowną przychylnością, &c.

Dobry W. K. Mei Brat Jerzy Król.

Z rozkazu J. K. Mei Wellesley.

W Pałacu Królowej. W Londynie d. 31 Stycznia 1810.

Nr. 6. jest łaciński list wiarytelnny Króla Jerzego III. dla Margrabi Wellesley, jako ministra przy Juncie środkowej.

Nr. 7 jest obszerny raport o świetnej ucieczce, którą Królewicze Hiszpańscy dali d. 1 Kwietnia w Valençay z powodu zaślubień Cesarza. Królewicz Ferdynand między innemi dał jedney enotliwej dziewczynie 600 fr. posagu, ubrał 8 chłopców i 8 dziewcząt. Przy stole spełniał zdrowie: *Wysokiego naszego Monarchy, Napoleona Wielkiego i Jego Małżonki!*

Nr. 8. Kopia listu Królewicza Ferdynanda do P. Berthemy, rządcy Valençay, pod d. 4 Kwietnia 1810.

Mai Panie! Chciałbym z WPanem mówić o różnych przedmiotach, które mnie od dawna obchodzą, proszę zatem, abyś zechciał się zająć dzisiaj po południu o godzinie 3 z P. d'Amassa, pierwszego naszego konsula. On jeden posiada zupełne nasze zaufanie,

na które od dawna zasługuje, tak przez dobre swoje względy na postępowanie, iako też z powodu znajomości naszych interesów, któremi ciągle z największym ukontentowaniem naszym zawiaduje. — P. d'Amassa miał honor mówić z WPanem o powyższych i innych dotyczących się nas interesów, i zapewnia, że WPan jest zupełnie o nich uwiedomiony. Naradzenie nasze będzie więc krótkie i nie na długo oderwie Cię od Twoich zatrudnień. — To co mnie teraz trudnił jest największy dla mnie wagi. Najpierwszem moim życzeniem jest zostać przyswojonym synem Najjaśniejszego Cesarza, wysokiego Monarchy naszego. Zdaje mi się, iż przez moją miłość i zupełne przywiązanie do świętej jego osoby, iako też przez moje postaszeństwo i zupełne stosowanie się do jego zamiarów i rozkazów, zasłużyłem na to przyswoienie; pragnę oprocz tego bardzo, abym mógł się z Valençay oddalić, gdyż to miejsce nader dla nas jest smutne i nie ma nie takiego, eoby nam się podobać mogło. Polegam z ukontentowaniem na wielkomyślności i wspaniałej dobroci Najjaśniejszego Cesarza i Króla, i spodziewam się, iż gorące moje życzenia w krótko dopełnione zostaną.

Ferdynand.

Minister morski pojechał wczoraj do Antwerpii. Najjaśniejszym Cesarstwu, którzy tam dziś z Compiègne wyjeżdżają, a na 30 b. m. jadą, towarzyszą Minister sekretarz stanu, Ministrowie wewnętrzny i zagranicznych związków.

Marszałek Massena, Xążę Esslingen, dowodzić będzie w północnej Hiszpanii przeciw Portugalii korpusami Marszałka Ney, Xcia Abranteskiego i Jenerała Regnier.

Podług ostatnich doniesień z Hiszpanii Jenerał Sebastiani miał d. 1 Kwietnia główną

kwaterę w Maladze, w którym mieście największa spok yność panowała.

Z Andaluzji donoszą, iż z wieńu mieysa przybywają deputowani do Króla, który rozmawia z nimi uprzejmie o stanie ich wespół-
siomkow i o polepszeniu ich losu. W Welen-
Malaga oglądał przed wyjazdem d. 10 stamtąd,
także cukrowe tamtejsze młyny, i rozkazał,
aby mieszkańcom nadano więcej ziemi do roz-
mnożenia użyteczney cukrowey trzciny.

Baron Fremin de Beaumont, członek cia-
ła prawodawczego, mianowany jest prefek-
tem nowego departamentu Uścicia Rena.

Urząd stołeczny Maiowe podobno odłożone
będzie do Sierpnia.

W królu i Wicekrólowa Włoska, i W.
Toskańska powrócili z Compiègne do
Paryża.

Dziennik Publicysta zawiera następujący
artykuł: — "Potwierdza się, iż to wszystko,
co tycze się ustąpienia części Tyrolu królestwu
Włoskiemu, ułożone jest ostatecznie w trakta-
cie, który Minister, Hrabia Montgelas z peł-
nomocnikami Cesarzkim zawarł. Zapewniają,
że z Bawarskiej strony mianowani już są kom-
missarze do oznaczenia granic z Francuzkami
i Włoskami kommissarzami. Kommissarze
zjadą się w Boten i rozpoczną niebawmie swo-
je czynności.,,

W Paryżu przedają tabakiery z połączo-
nemi wizerunkami Cesarza i Cesarzowej w
wystawnej wypukłej robocie, z których o-
statni bardzo dobrze jest trafiony.

Urządystości zaślubin otworzyły nowe
pole zbytkowi. Oaobliwie wzrasta się prze-
pnych w powozach. Na Bu'ewardzie znajdu-
ją się pełne magazyny wyłaczanych karet.
Powozy z oleynem bronzem, wyłaczonemi
herbami, &c. nazywa się tylko podrobnym
powozem wykwinney roboty. Lokaje i hay-

ducy muszą na wszystkich sawach mieć ga-
lony. Pełno tu jest cudzoziemców; na prze-
chadkach widzieć można ubiory różnych na-
rodów.

P. Paesillo dostał od Cesarza w podarun-
ku 4000 fr. za zrobienie mszy muzycznej pod
czas zaślubin.

Królestwo Jehmość Westfalscy iadą z
Cesarstwem do Antwerpii.

P. Demoutier, który mianowany był nad-
zwyczajnym posłem do Ameryki, lecz dla
różnych przyczyn odjazd jego nie nastąpił,
mianowany jest kommissarzem do wymiany
jeńców, i pojechał do Morlaix. Angielski
Pułkownik Mackenzie, który w tymże celu
przybył z Anglii, wielkich tu doznawał grze-
czności.

Złoty krzyż legii honorowej, który no-
sił smarty Marszałek Polskiego senatu, Hra-
bia Małachowski, dany jest nadwornemu Mar-
szalkowi Małachowskiemu.

Przy Bajonie zbiera się 60,000 odwodo-
wego woyska.

Monitor umieścił następujący artykuł z
Salamanki pod d. 6 Kwietnia: — Angielska dy-
wizya, stojąca w Pinel, liczy 6 do 7000 lu-
dzi i zostaje pod dowództwem Jenerala Crau-
furd. Inna dywizya w podobney że sile znaj-
duje się przy głównej kwaterze Lorda Wel-
lington w Wisen. Dwie inne dywizye An-
gielskiego woyska stoją teraz, jedna na pra-
wym brzegu Tagu przy Abrantes, druga na
prawym brzegu Gwadyany przy Badajoz.
Rachują, iż 4 te dywizye wynoszą 22 do
25,000 ludzi. Oprócz tego znajduje się w
Lisbonie, Coimbra i Oporto około 5000 ludzi.
W Almada znajduje się pod dowództwem
Angielskich officerow 2000 Portugalczykow.
Okolo 2000 Anglikow znajduje się na cza-
tach o godzinę drogi od Ciudad - Rodrigo. Od-

mieniając one są co 5 dni. W Lizbonie stała w pogotowiu okręty dla zabrania wojska Angielskiego. Beresford dowodzi 25,000 Portugalczyków, którzy w przypadku pobicia zdają się namyślać do Brazylii odpłynąć. Anglii nie wiele pokładają nadziei w Hiszpanach, sąsiedzi są owszem na nich; tym czasem czynić będą obroty, aby ile możności przeciągnąć wzięcie Ciudad-Rodrigo, potem sięgną się do kupy i wsiądą na okręty. Obawiają się, aby z trzech stron razem nie byli atakowanymi.

Z Rzymu d. 19. Kwietnia.

Cesarstwo-rządowa komisya w Rzymie ogłosiła co następuje: — "Xąż Brasci (wnuk zmarłego Papieża Piusa VI.) mianowany jest prezydentem miasta Rzymu. Dodanemi muszą: Xąż Buoncampagni, Xąż Gabrielli, Xąż Cesarini, Margrabia Curti Lepri, Margrabia Cerrigo, Kawaler Falconieri, Margrabia Simonetti i Kupiec Portenaro.,

Z Austryi d. 24. Kwietnia.

Arcy Xąż Jmé Karol otrzymał od Najjaśniejszego Cesarza Francuzów nie tylko wielki order legii honorowej, ale także mały krzyż z następującym obowiązującym listem:

"Moi Wuku! Winienem W. Cesarzowiczowskiej Mei słożyć podziękowanie, iż przy zaślubieniu z Arcy Xężniczką Maryą Ludwiką raczyłeś moją osobę zastąpić. Znaydując oną się tu od dwóch dni i z serca ponowiłem iey przyrzeczenia, któreś W. Cesarzowiczowska Mość w imieniu moim uczynił. Wiem W. Ces. Mość, iż szacunek, który mam dla Niego, jest dawny i gruntnie się na wielkich Jego przymiotach i czynach. Pragnę bardzo dać W. Ces. Mei jak najzupełniejszy tego dowód, i proszę przyjąć wielkiego order legii honorowej. Proszę niemiemy W. Ces. Mei, abyś przyjął krzyż legii honorowej, który ja sam noszę, i który zdobi 20,

000 żołnierzy, którzy na posu sławy ponieśli kaletwo lub się dobrze popisali. Pierwszy jest hrdem Jego gieniuszowi, jako Wodza, a drugi rzadkiej waleczności, jako żołnierza. Przytem proszę Boga, aby Cię, Mei Wuku, w świętej sw. iey chował opiece, &c.,

Napoleon.

W Compiègne d. 28. Marca 1810.

Wiele prywatnych listów z Laibachudonoszą, iż z strony rządu Francuzkiego nadejść miał rozkaz, aby wstrzymano się z urządzaniem Jlliryyjskich prowincyy, z czego wnoszą niektórzy, iż zażyte jeszcze może iaka odmiana względem tych prowincyy.

Od Brzegow niższej Elby d. 2. Maia.

Podług podanego stanom Szwedzkim pisma, prywatny majątek byłego Króla Gustawa Adolfa składa się z 471,643 talarow, Królowey z 88,888 talarow, a byłego Następcy tronu 120,886 talarow; przewiży od wszystkich tych kapitałów wynosi rocznie 36,186 talarow. Oprócz tego płaci mu korona rocznie 30,497 talarow, z których przypada na dzieci Królewskie 10,497, tak, iż cały dochód roczny tej familii wynosi 66,666 talarow.

Dwoma familiom hrabiowskim zabroniony jest przystęp do dworu Szwedzkiego.

Przy Altanie odkryto źródło mineralney wody, która zawiera w sobie części żelaza i alkaliu, i czynią przygotowania do użycia iey tak do picia, iako też do kąpieli.

Minister Duński związkow zagranicznych, Hrabia Bernstorff, otrzymał żądane uwolnienie dla słabości zdrowia, równie iak brat iego, który był dyrektorem tego wydziału. Ministrem zagranicznych związkow mianowany jest tajny i konferencyyny Radca Rosenkranz, który snayduje się teraz w nadzwyczajnym poselstwie w Paryżu. (Do iego powrotu zawiaduje interesami tego wydziału Bernstorff.

GAZETY KRAKOWSKIEY

W K SRODĘ DNIA 16. MAJA 1810.

*Kurs Bankocetli Wiedeńskich względnie
dobrej monety, publikowany w Krakowie dnia
2. miesiąca Maja 1810 roku.*

zł. ryń. kr.

*Staryńskich Bankocetlami mają
waloru w srebrney monecie 27 — —*

*Jeden ryńskowy Bankocettel
ma waloru — — — 16½*

Z Warszawy d. 12. Maja.

R A D A S T A N U.

Uorganizowaną Dekretem Jego Królewskiey
Mości, co do Sądu Kassacyjnego, zostawszy,
gdy tym samym już w niey tenże Sąd Kassacy-
cyyny stał się Sądem gotowym do rozpozna-
wania wnioskow stron, z którymi do niego
przyjdą; zaleca zatem Pisarzowi Sądu Kassacy-
cyynego, aby obwieścił w gazecie strony te,
które akta swoje w zamiarze iśćia do kassacyi,
przed iey ustanowieniem Organizacyi po róż-
nych miejscach składają, żeby udały się do
kancellaryi Rady Stanu. w pałacu rządowym
będącey, a to w celu papierow swoich, które
jak wyżej w różnych miejscach znajdowały
się, a które teraz do nadmienioney kancellaryi
są zniesione, w przytomności iego przey-
rzenia, dla ich jeżeli nie kwalifikują się do
Kassacyi, odebrania, lub jeżeli mniemają, że

zasługują na kwalifikacyą, stosownie do prze-
pisow w nadmienioney organizacyi wyrażo-
nych, sobie postąpienia.

Działo się w Warszawie na sessyi d. 7
Maja 1810.

Stanisław Potocki, S. W. P. R. S.

Sekretarz Rady Stanu i Ministrów

(L S.) Stanisław Grabowski.

Zgodno z oryginałem:

Pisarz Sądu Kassacyjnego

Ludwik Osiński.

Izba Edukacyyna.

Na przełożenie Rady Dozorczeyszczą
płci żeńskiey, iż termin oznaczony w Regu-
laminie do 24 Czerwca r. b. dla ułożenia pen-
syy, co do liczby osób przepisanych, jest za
krótki, i że wie u utrzymujących też pensye
okazują, iż nie mogą z powodu oddalenia Ro-
dziców i trudności terażniejszych w odbiera-
niu opłat należnych urządzić swoich pensyy
wedle przepis w w wyznaczonym czasie; iz-
ba Edukacyyna przychyliła się do przedłużenia
tego terminu do 1go Stycznia roku 1811; lecz
to tylko względem trzech artykułow regula-
minu, to jest: III. V. i VI. Co się zaś tycze
innych artykułow, te wszystkie zaraz od 24
Czerwca mają być tak najdokładney wyko-

nywate. Dan w Warszawie na seji Izby Edukacyney dnia 4 Maja 1810 roku.

Walenty Sobolewski, Prezydent.

Lipinski, Sekr. Jen. I. E.

Z Grenady d. 27. Marca.

Nie do uwiezienia, iak pod rzadem przesyłtym zaniedbane były pomniki kunsztu; i Król Jozef trudni się ile mu okoliczności pozwalają ich podniesieniem. Przez wyrok pod d. 20 b. m. nakazał J. K. Mość, aby pałac de la Alambra, dawne mieszkanie Królów Maurytańskich, był zreparowany i na wystawienie pło-

dow narodowego przemysłu i rękodzielstwa.

Dnia 14 i 15 Maja 1810.

Gen. zboż-rożnego gatunku na Tangu w Kieparzu sprzedawanych.

Przeżynie. Średnie. Pożądanie.

<i>W bankocetl.</i>	<i>Złp. gr.</i>	<i>Złp. gr.</i>	<i>Złp. gr.</i>
Korzes Pszenicy	64 —	60 —	56 —
— Złta	50 —	48 —	46 —
— Jęczmienia	48 —	44 —	40 —
— Giechu	48 —	44 —	40 —
— Owsa	38 —	36 —	34 —
— Jagiel	100 —	92 —	86 —
— Rzepaku	84 —	80 —	—

D O N T E S I E N T A.

Daniel Hodasiewicz wyjeżdżając z Krakwa do innych krajów na mieszkanie, czyni uwiadomienie, że koby iaką petycją miał do niego, na się w 14 dniach do jego mieszkania na Grodzkiej ulicy pod Ner 30 udać.

W Imieniu Najjaśniejszego Ryderyka Augusta, Króla Saskiego, Książęcia Warszawskiego.

Magistrat Miasta Stoł. Krakowa do powszechney podsie wiadomości, iż domi drewniany w wydziale 3 pod Nrem 86 stojący do sukcesorów niegdy Mikołaja Brytko i Salomei Igo małżeństwa Brytkowy, powtornego Kochanowskiej należący w roku 1805 dnia 7 Maja zł. ryń. 1730 kr. 45 na bankocetle, a podług kursu ow cz sowe o na dobrą monetę zł. pol. 5538 gr. 12 oszacowany na żądanie opiekuna dzieci tak z Igo iako i z 220 małżeństwa porośnionych Walentego Kochanowskiego przez publiczną licytację dnia 14 Czerwca r. b. o godzinie 9tej z rana w magistracie tutejszym sprzedany będzie z nastę uacemi warunkami:

1. Chęć kupienia mający iotą część ceny szacunkowej przed zaczęciem licytacji iako zakład złoty. — 2. Przysługi nabywca summe w ede kaflową zł. p. l. 600 do księgi W W. Świętych należącą na tamże domu zabezpieczy — 3. Resatę ceny iaka z licytacji wyniknie w 14 dni po odbyty licyt cyi do dep zyt sądowego tym pewniey złożyć, iż inaczej. — 4. Na jego szkodę i niebezpieczeństwo nowa licytacja wyznaczony była. W orzyciele zaś na tym domu zabezpieczeniu napom nają się aby nie oczekiwac osobnych przywołań i praw awych pilnowali, przeciwnie przy podziale ceny na nich żaden wzgląd mianymby niebył. — Wszyscy zatem chęć kupienia mający mają się w mieys u i czasie w żey oznaczonym znajdować.

W. Lichacki, Z. P. S. S. M. K.

Łodziński, Kon.

Seb. Kawski.

Z Rady Wydziału Sprawiedliwości Magistratu Krakowskiego.

Dnia 4 Maja 1810 roku.

Kowalski.

Urząd Administracyi Rademskiej do p wszechney podsie wiadomości iako z mocy re. skryptu J. W. Ministra spraw wewnętrznych pod d. 6 Kwienia wydanego zaś tutejszemu u. mędowi 23 t. r. wręzonego Folwark Swierze dolne zwany nad Wisłą położony przez plus offerencyą w dniu 1 mieżąca Czerwca r. b. w trzebletną dierżawą od terminu zalicytowania zaczynającą się, a w dniu ostatnim Maja 1813 kończyć się mającą puszczony będzie. In. tratem roczna tegoż folwarku z wysiewow, prop nacyi, czyszu według ostatniego kontraktu w dniu 30 Stycznia roku 1794 na tę posleśły Antanemu Rojkiewiczowi danego a teraz do-

piero skóńczonego, wynosi rocznego icwentu zł. p. 3000, która to kwota za cenę nuywierwszą wywołać się mająca użyta będzie. Każdy przeto chęć sadzierzawienia wspomnionego Polwatku mający ma się nieomylnie zaopatrzyć w wadium równe dziesiątej części intraty w gotowych pieniądzech lub zaręczeniu pewnym woznaczonym wyżej do licytacji terminie w kancelaryi urzędu Administracyjnego stawie się. Kondycye do licytacji i przyszłego na tę dzierżawę kontraktu za prawidło służyć mające zawsze są w kancelaryi Administracyjney do przyjrzenia wolne, tak iak inwentarz i szczegółowe Rubryki intraty. W Radomiu dniu 3 Maja 1810.

Podaje się do wiadomości, iż dobra Niżankowice z przyległościami Wyehodow w Galicyi wschodniej Cyrkule Przemyskim leżące, do majątku małoletnich niegdys Karola Göttesmana należące, za summe zł. p. 1. 82.741 gr. 18 sądownie oszacowane przez publiczną licytacją w Sądach Szlacheckich w Lwowie na terminach trzech, iako to: 4go i 26go Czerwca, i 30 Lipca r. b. o godzinie 10ej z rana odbywać się mającą pod następującymi warunkami sprzedawane będą: — 1) Każdy życzący sobie kupna ma 1000 zł. ryb. za zakład przed zacięciem licytacji złożyć. — 2) Przyszły zakupiciel ma trzy piąte części ceny z licytacji wypłacić w 3 dniach po licytacji do depozytu sądowego złożyć, dwie zaś resztujące te części mogą przy tych dobrach zostać. — 3) Posessya arendowna tych dóbr 18go Czerwca r. b. się kończy, przeto przyszły zakupiciel posessya onych od tego momentu z prawem wiadomości odbier. — Inwe tarz tych dóbr mcżna każdego czasu w Regiftraturze Sądów Szlacheckich Lwowskich przyrzec.

Podaje się do powszechney wiadomości, iż w dobrach Orlynsacyi Zamoyiskiej znaczne browary i gorzelnie z pr. pinacjami do nich należąciami, młynami potrzebnymi i dużemi zapasami zbóż (które natychmiast zapłaconemi bydź powinny) od 1go Lipca r. b. w trzechletnią dzierżawę wypuszczone będą. — Zyczący sobie takowego sadzierzawienia, zechcą się między tym i 10tym Czerwca r. b. do W. J. Pana Goreckiego Administratora do Zamoyścia udać, a od niego o cenie i kondycyach dokładną odbiorą wiadomość.

W Imieniu Najjaśniejszego Fryderyka Augusta, Króla Saskiego Xiążęcia Warszawskiego

Sąd Szlachecki Krakowski, niniejszym obwieszczeniem do publiczney podaje wiadomości, iż dobra Radz. m. Jozefa Grodzkiego Kuranda dzied. iczne w powiecie Krakowskim leżące przez publiczną licytacją tu w Sądzie dnia 19go Czerwca r. b. o godzinie 9tej ranney odbydź się mająca w sześcioletnią arendowną posessya za następującymi warunkami puszczone będą:

po pierwsze: Roczny czynsz dóbr tych czyli summa arendowna iest do 10291 zł. pol. 15 gr. w dobrej m. necie srebrney wyznacz. na, dla czego każdy mający chęć licytowania dziesiąć część tey summy, isko zakład (wadium) na dotrzymanie licytacji przed Kommissarzami do tego aktu wyznaczonemi złożyć będzie powinien.

Po wtore: Naywięcey dający, bowazany iest, w 14 dniach po Sądownie potwierdzoney licytacji czynsz roczny do rąk kuratora W. Jana Rndnickiego złożyć, po czym mu te dobra sądownie w rchadanie oddane będą. — Gdyby zaś zapłacenja tego nie uskutecznił, tedy na iego koszt, i szkodę, nowa licytacya przedsięwzięta będzie.

Potrzenie: Dzierżawa czynsz arend. wny, corok anticipative do rąk kuratora dnia 24 Czerwca płacić obowiązany będzie, a to pod utratą posessyi, i rozpisaniem na iego szkodę nowey licytacji.

Pozwarte: Dzierżawa pomienionych dóbr z dnem złożonego czynszu za rok pierwszy 1811 zaczęnie się, a z dnem 24tym Czerwca 1816go roku bez żadnego wypowiedzenia skończy się, tak iż Dzierżawa pod żadnym pretextem dłużey bawie w tych dobrach nie będzie mogł.

Popięte: Przy oddaniu dóbr w posessyaz inwentarz sądownie bydła i innych gruntowych rzeczy, iakoliteż i stan budowli spisany będzie. Dla czego Dzierżawa przy skóńczeniu

swęj posłeszy, tak inwentars gruntowy, iako i budowli, w takim stanie w jakim odbiera, oddać jest obowiązany.

Porządek: Podobnież i zasiewy tegorocznie przy oddaniu posłeszy spisane będą, które Dzierżawca przy wywiezieniu z posłeszy, takżeż iskie odbierze w roli dobrze uprawney zostawic powinien będzie. Poprawianie gruntów, wywożenie gruntowey słomy, i t. j. zamiast drzewa posłesze, Dzierżawcy wzbrania się. Za wszystkie więc szkody ztąd wynikające mogące winne jest odpowiedzieć.

Porządek: Reparacya budowli chlopkiem, i snopkiem mogąca być uszkodzona, do Dzierżawcy należy, znaczniejsze zaś przez W. kuratora za sądowym zezwoleniem poczynić będą.

Porządek: Dziesięcina i podatki stałe, tak w pieniądzu iako i zbożu opłacać się mające przez czas dzierżawy do posłesza należą, z których zapłaconych przy wywiezieniu z posłeszy kwity oddać powinien będzie, i żadney bonifikacyi za nie żądać nie może. Inne zaś podatki, nadzwyczajne tak w pieniądzu, iako i zbożu opłacać się mające po odrzuceniu odebranej ze skarbu należności, reszta podług targow na ten czas byłych za oddaniem jednak asygnacyi i kwitów wynagrodzona mu będzie.

Porządek: Za szkody z pożaru i przyczyny Dzierżawcy lub jego domowników wynikłe, Dzierżawca odpowiedzieć powinien będzie, zaś z powszechnego nieurodzaju z gradobicia, wojny, i przypadkowego pożaru poniesione, Dzierżawca wynagrodzenie otrzyma w takiej ilości iako prawa królowe d. zwalaia.

Porządek: Dzierżawca przed oddaniem mu dóbr obowiązany będzie złożyć Rekoymia nie oszczenia dóbr, wyrownywać rocznym dochodem w summie 1029 r. zł. pol. 15 gr. w dobrej monecie w dostateczne zabezpieczenie zaopatrzoną, która rekoymia nie przedzwy mu oddana będzie, poki Sąd niniejszy nie uzna, iż przeciw Dzierżawcy żadnych pretensji nie ma. — Wszyscy z tym mający chęć pomienionych dóbr licytowania, na w wyżej wymienione miejsce, i termin przywala się. Dan w Krakowie d. 14 Kwietnia 1810 roku.

Józef Nikorowicz.

Mąkowski.

Trzetrzewiński.

Z Rady Sądow Szlacheckich Krakowskich

Kuliczowski.

Właściciel wsi Swoszowic blisko Krakowa, w Zakrągleniu zawiślańskim, do Xięstwa Wawszawskiego wcielonom; mając u siebie kąpielie siarczane, w chorobach Reumatycznych, arttrytycznych, w cierpieniach i przypadłościach hemoroidalnych, tudzież w chorobach wyrzutowych, lub od ukrytey wyrzutowey materji pochodzących, iako to kilkonastoletniem doświadczeniem jedopostajnie stwierdzone jest widocznie skuteczne; mają honor donieść Przecwielney Publiczności, iż w dniu 15 Maja Łazienki otwarte zostaną. — Dla wygody osób tak kąpielących się, iak i innych przyjeżdżających gości będzie przez czas trwania kąpeli Traktyer, do którego to zatrudnienie należy.

Ponieważ J. W. Minister spraw wewnętrznych Reskryptem swoim dnia 24 Kwietnia r. b. wydany, licytacya dóbr Narodowych Zalesie, Wąchocka i Łukawy, aż do dalszey swęj dycezyi odwoła; Zaczyn Urząd Administracyi Radomskiej obwieszczenie licytacyi tey na dzień 10 b. m. do Publiczney wiadomości podane, na mocy z wyżej wspomnianego Reskryptu odwołuje.

Kamienica pod dwiema Nrami 674 i 675 na ulicy S. Mikołaja w Krakowie i szarem domem do sprzedania na same bankocetle Wieńskie lub na złoto. Kto by sobie życzył kupić go, niechay się uda do właściciela pod N. m. 674 mieszkającego.

Dnia 9 Maja r. b. zgubione są przez osobę pewną: 1. W bankocetlach złotych pieniędzy rzymskich 600. 2. Skrypt na dziewięć tysięcy kilka set zł. pol. przed dwiema laty napisany. 3. Rachunki pieniężne przychodowe i wydankowe. Wynalazca wspomnianey zguby, odbierze nagrodę rzymskich 100; ma się zaś zgłosić do Redaktora Gazety Krakowskiej.